

19 грудня Українська Греко-Католицька Церква вшановує пам'ять святителя Миколая, архієпископа Мир Лікійських, чудотворця. 18 грудня, у неділю, семінаристи Дрогобицької Духовної Семінарії розпочали вшанування його пам'яті із Великої Вечірні з Літією, яку відслужив віце-ректор семінарії о. Григорій Комар у семінарійному храмі. По закінченні Вечірні залунала пісня прослави святому Миколаю "Ой хто, хто Миколая любить", під час якої відбулось мирування братії. А 19 грудня семінаристи взяли участь у Архиєрейській Божественній Літургії, яку відслужив владика Ярослав (Приріз) у катедральному храмі Пресвятої Трійці. Див. фоторепортаж: [{gallery}events/sv_mykolaj_2011/vechirnja{/gallery}](#)

Життя Святого Миколая

Доказів про життя Святого Миколая збереглося мало. Одними з джерел є перекази Святого Андрія Критського (VII ст.) та монаха-студита Івана з Константинополя (V ст.).

Згідно з різними переказами Миколай народився 270—286 рр. у грецькому місті-колонії Патара у провінції Лікія (Мала Азія), на той час це був елліністичний регіон.

За переказами його батьки були багатими та глибоко віруючими християнами, котрі охрестили сина відразу після його народження, що було рідкістю на той час. Змалку Миколай був дуже релігійним та вирішив присвятити своє життя богослужінню. Достеменно відомо, що будучи вченим юнаком, Миколай переселяється до Мири, де продовжує навчання, а його вуйко-єпископ висвячує ще молодого Миколая на священника.

Оскільки Святий Миколай вважається покровителем моряків, існує версія, що він також був мореплавцем або рибалкою, але ймовірніше, що його родина мала певне відношення до рибальства. По смерті батьків сину залишається великий спадок, він вирішує роздарувати майно потребуючим і здійснює цей задум протягом тривалого часу. Подібні випадки добротності достеменно відомі та підтвердженні історичними фактами, що стосуються інших єпископів IV ст.: Святий Амброзій та Василь Великий.

Роки ранньої душпастирської діяльності Миколая приходять на час сумісного правління двох римських імператорів Діоклетіан (правління 284—305) та Максиміан (правління

286—305), що й дозволяє приблизно оцінити вік Миколая. У 303 р. Діоклетіан виголошує право на переслідування християн. Після абдикації обох імператорів 1 травня 305 р. політика по відношенню до християн у двох частинах імперії була різною. В той час як у західній частині імператор Констанцій Хлор (правління 305—306) не допускає до кривавого переслідування християн, у східній частині імператор Галерій (правління 305—311) продовжує політику Діоклетіана аж кінця свого правління і відмінив це рішення лише помираючи. Цей час з 303 по 311 рр. був найдовшим періодом переслідування християн у Римській імперії.

По смерті Галерія його наступник та одночасний з ним правитель Ліциній (правління 307—324) був терпимим до християнства. В результаті чого зростає чисельність послідовників християнської віри, а разом з цим і кількість єпископів, котрі керували громадою віруючих, мали значний соціальний та політичний вплив, а також багатства. Нерідко вони очолювали відповідні міста. Вірогідно у цей час Святий Миколай здобув посаду єпископа Мирійського. Для цього, згідно з тогочасними традиціями, його мали поважати та любити у тій місцевості, що звичайно було результатом доброчинності. Як і для інших єпископів того часу, популярність Миколая була запорукою його позиції та впливу.

Йому також приписують руйнування язичницьких храмів, зокрема храму Артеміди (Діани). Деякі автори пов'язують святкування дня Св. Миколая з бажанням замінити цим язичницький день святкування народження Артеміди.

Багато років св. Миколай був єпископом у Мирі. Згадані вище Св. Андрій Критійський та монах Іван зі студитського монастиря (Константинополь) стверджують, що він брав участь у Першому Вселенському Соборі 325 р. у Нікеї, під час якого вдарив по щоці свого опонента Арія, через що був заарештований, але до закінчення собору звільнений та оправданий. Серед підписів «символу віри» його ім'я не значиться, проте список збережено не повністю.

Помер приблизно у 345 році. День смерті Святого Миколая відзначають як день Святого Миколая, або просто Миколая щороку 6 грудня по старому стилю (церкви, що користуються Григоріанським календарем) та 19 грудня по новому стилю (у 20 — 21 столітті) (церкви, що користуються Юліанським календарем).